

עין משפט נר מצוה

בזו א מיי פֿ״ט מהל' איסורי ביאה הלכה ה ופי"ד מהל' משכב ומושב הלכה א סתם לאזין קל:

בזו ב מיי פֿ״ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ד ופי"ד מהל' משכב ומושב הלכה א סתם שס טושע"י י"ד פ"י קטט סעיף ג: ג ח ד מיי פ"י שס סתם שס טושע"י י"ד שס:

בזו ה מיי פֿ״ט מהל' איסורי ביאה הלכה ה ופי"ד מהל' משכב ומושב הלכה א סתם שס טושע"י י"ד שס סעיף ח: ג ו מיי פֿ״ד מהלכות משכב ומושב הלכה א והלכה ה ועי' בהשגות ובכ"מ:

גא ז מיי פ"י מהלכות שאר אלות טעומהא הלכה ה:

גב ח מיי שס הלכה ו: גג ט מיי שס הלכה א והלכה ד:

גד י כ מיי שס הלכה א והלכה ב:

גה ל עיי' בכ"מ שס הלכה ה: גו ז מ מיי שס הלכה ג:

תוס' הרא"ש

ר' אליעזר שמותי הווא פּרש"י ברכותו ולי"ג להוכיז עילוי לשון שמתא רביעשת מעשה לא קאמר אלא ברכותו. ועוד נוחא הכא ולא בעי למיעבר כוותיה משום דאריירי בטהרות ועל טעם טהרות ברכותו וחיישי דלמא אתי למיעבר כוותיה באחרוניא. דטהרות. אבל בירש רבי אליעזר דמילה בני מכשירי מילה דקאמר רבי אליעזר שדוחין את השבת וקאמר הנתם פעם אחת שכחו ולא הביאו כ"י ופריך ודיכי עבדי כ"י אליעזר הדא דר' אליעזר שמותי הווא ומה הכך וכי בשביל זה לא היה חייב להטא כמותו בשום מקום. ונראה כפי הערך דשמותי מלמדי בית שמאי כדאיתא בירושלמי פ"ה דמסכת תרומה גבי טאה ורע טעם טהרות ברכותו וחיישי דלמא טאה תרומה טהרה מוכות הכה דהורו ב"ש דא"כ מוטע דרבי אליעזר שמותי הווא וקנינ דר' אליעזר אומר תרומ ותישקף כדברי ב"ה. והכי איתא גמי במסכת יו"ט דירושלמי פ"ב דא"כ טהרה מלמלדי ריב"ז כדאיתא במסכת אבות ורבנן יוחנן [בן זכאי] מלמדי כדברי ב"ה היה כדאיתא פרק שי נחליץ קום ליה תלמודא דבבלי דבריי קא' כב"ש ואי"ת מאי נפקא ליה מינה לר' יהושע אי עבדי כוותיה באחרוניא הא איתא דקאמר אין כשניחון בבת קול. ואמרנן טוף פ"ק דאמר דלמ"ד אין כשניחון בבת קול הוציא לעשות כבית שמאי עושה. וי"ל דמי' קסבר ר' יהושע הלכה כבית הלל משום דבית הלל מרובא אע"ג דביש מחזירי טפי: **הדא** ווא. אע"ג דר' יהושע לא פליג עליה אשטרך למיספק להא אתא כותיה לאפקודי מר' דוסא דפליג עליה ואמר כל אשה שיש לה ווסת דיה שעתה ומוכת לעיל דפליגי. ומיהו קשה דבבלי פרקין ופוק כל הדי מוכת דהלכה כר' דוסא. ונראה דאתא לאפקודי מדר' אליעזר דמתני' ואמר כל האשה שעבר עליה ג' עונות דייה שעתה. ור' יוסי דמתני' דאמר מעוברת ומניקה שעברו עליה ג' עונות דייה שעתה. ואפשר ר' דוסא ותיק דידיה לא פליגי דתיק איירי ב'י' נשמה למחמת סילוק דמים דיון שעלן אף שלא בשעת וסתן ולא פליג אהא דאורח בומנו ווא. ומר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי והא דקאמר לעיל דבבלי פליגי עליה ר' דוסא. רבנן אחריני גינהו דכיון דקניי בהרייתא ר' דוסא אומר מכלל דרבנן פליגי בהא תפוקתא כונה בשבת ועתא זבה. מחני' דפ' בנות כותיים הווי מצי לאיתויי אלא גיניחא ליה לאיתויי ביינייתא מישום דקתני בה והלכה כדבריו. באחרוניא: **חוב**

והחוב שבדקוק עצמן ר' הרי הלא בחזקת טהרה. והלכה כדבריו. ולקמן פליגי בה רב דר' חנינא אי אמרין תחלתן אע"פ שאין סופן. ומהו לכתחלה צריך בדיקה כל שבעה. ולא מיקריא בדיקה אלא בהכנסת חורין וסדקין. ואידך מיקרי סופן אע"פ שאין תחלתן. ומיהו לכתחלה צריך בדיקה כל שבעה. ולא מיקריא בדיקה אלא בהכנסת חורין וסדקין. ואידך מיקרי

ז:

שמותי הווא פירש"י שצרכוהו וקשה דמסתמא לא היה מוכיר לשון שמתא וצמעשה גופיה דפרק

הזהב (ב"מ דף נט:) אינו מוכיר אלא לשון צרכה ופירש ר"ת ורשב"ם דשמותי הוא היינו דהוה מתלמידי שמאי וכן איתא בירושלמי ש פרק קמא דתרומות דתנן סאה של תרומה טמאה שנפלה למוך מאה של תרומה טהורה ב"ש אוסרין ובית הלל ממירין לאחר שהודו א"ר אליעזר מירוס ומשרף מי הודה למי וקאמר ב"ש לנ"ה א"ר אסי מתיניתן אמרה כן לאחר שהודו אמר ר' אליעזר ימרוס ומרוס ומשרף ורבי אליעזר לאו שמותי הוה צתמייה וכן מפרש באלפא ביתא דרבי מכיר: **רבי** ארעזר אומר הרי היא בחזקת טהרה. מכאן משמע אשה שספריה ו' נקיים וצדקה יוס ראשון ויוס ו' ומנאה טהורה דחשיז ספריה רק שצדקה עמלה יוס שפסקה זו לערב והפסקיה צטהרה ודוקא יוס ו' אבל יוס ח' לא ומיהו לכתמלה גלא מועילן וצריכה לצדוק בכל יוס: **משום** דקילי. אכל תוך כלי פוסל אוכלין דתרומה משום דהוי מ"מ דצר (שבת יג.): האוכלין והכלים שנטמאו צמשקין: ועל

ומשום כבודו דר"א לא מצינן מחינן בהו לאחר פטירתו של ר"א דמצינו מחינן בהו החזיר את הדבר ליושנו אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי אליעזר בארבע חדא דאמרן ואידך ^אהמקשה כמה תשפה ותהא זבה מעת לעת דברי ר"א והלכה כדבריו ואידך ^בהוב והזבה שברדקו עצמן יום ראשון ומצאו טהור יום שביעי ומצאו טהור ושאר הימים לא בדקו רבי אליעזר אומר הרי אלו בחזקת טהרה רבי יהושע אומר אין להן אלא יום הראשון ויום השביעי בלבד רבי עקיבא אומר אין להם אלא יום שביעי בלבד ותניא ^אר"ש ורבי יוסי אומרים גראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע ודברי ר"ע מדברי כולן אבל הלכה כר' אליעזר ואידך ^דתנן אחורי כלים שנמטמו במשקין ר' אליעזר אומר מטמאין את המשקין ואין פוסלין את האוכלין ומטמאין את המשקין ואפילו דחולין ואין פוסלין את האוכלין ואפילו דתרומה רבי יהושע אומר מטמאין את המשקין ופוסלין את האוכלין א"ר יהושע ק"ו ומה טבול יום שאין מטמא משקה חולין פוסל אוכלי תרומה אחורי כלים שמטמא משקה חולין אינו דין שפוסל אוכלי תרומה ורבי אליעזר אחורי כלים דרבנן וטבול יום דאורייתא ורבנן מדאורייתא לא עבדינן קל וחומר דמדאורייתא מ"אין אוכל מטמא כלי ואין משקה מטמא כלי ורבנן הוא דגזור גזרה משום משקין דוב זובה במשקין דעלולין לקבל טומאה גזרו בהו רבנן אוכלין דאין עלולין לקבל טומאה לא גזרו בהו רבנן ומאי שנא אחורי כלים דנקט משום דקילי ^הדתנן כלי שנמטמא מאחוריו במשקין אחוריו טמא תוכו אזנו אוגנו ידיו טהורין גמטמא תוכו כולו טמא מאי קמ"ל שמואל כבולוהו תנן הלכתא וכי תימא אחורי כלים קמ"ל דלא תנן ולימא הלכה כר"א באחורי כלים א אלא הא קמ"ל ^ושאין למדין הלכה מפי תלמוד **ותו ליבא** והאיכא דתנן ^זר"א אומר

טומאה מפסקת צינתיים **מדברי ר' יהושע**. שר"א הוה מדומי דקסבר כיון דתחלתן וסופן צטהרה כחוקינן נמי לארמציים צטהרה אכל רבי יהושע כיון דארמציים חייס לטומאה נסמרה טהרת יוס ראשון: **אחורי כלים**. דלמרינן לקמן אחורים טמאין ותוכו טהור דטומאת משקין לטמא כלים דרבנן והכי הוה דגזור שלא יטמא תוכו צנגיעת אחוריו וטעמא מפרש בצבורות [גמ']. עבדו רבנן היכרא צהך טומאה דלידעו אינשי דמדרבנן היא ולא נשרוף עליה תרומה וקדשים: **שנטמאו במשקין**. ומשקין צשרך והוו ראשונים ולא מטמנו כלים מדאורייתא אלא אצ הטומאה ורבנן הוה דגזור: **טמאין אם המשקין**. מדרבנן דכיון דעלולין לקבל טומאה מיטמנו בכל דהו להיות ראשונים ויפסלו את השני צחולין: ואין פוסלין אם האוכלין. רנותא קמני דלפילו מפסל לא פסלי דמפרש טעמא ואזיל: טבול יוס שני הוה ואינו מטמא משקה חולין דקיל"ל [פרה פ"ח מ"ו] כל הפוסל את התרומה מטמא משקה להיות תחלה חוץ מטבול יוס וטעמא מפרש ^אצפ"ק דצבת (דף י:): **אחורי כלים**. צטומאת משקין דרבנן דכלי אינו מקבל טומאה מדאורייתא אלא מאצ הטומאה צפ"ק דפסחים (דף יח:). **וטבול יוס**. לפסול אוכלי תרומה דאורייתא כדקיימא לן טבל ועלה אוכל צמעשר כו' ומקרא פסוקא לן ציצמות (דף עד:). ואפילו צנגיעה: **משום כלים**. **מסקה זו וזה**. רוקן ומימי רגליו שכן אצות הטומאה דכמתצ (ויקרא טו) וכי ירוק הזו וגו': **ומ"ש אחורי כלים דנקט**. לינקוט תוכי כלים וכגון דנגעו משקין טמאין לתוכו והוו נמי דרבנן: **משום דקילי**. אכל תוכי כלים כיון דלחמירי צהו רבנן דקדמני נטמא תוכו כולו טמא מודה רבי אליעזר שפוסלין את האוכלין: **הא קמ"ל**. מדאצטרך למימר להו הלכה שמע מינה דאין למדין הלכה מפי תלמוד מתוך המשנה וצרייתא שגויה צהן הלכה כפלוגי אין למדין מהן שהאמוראים האחרונים דקדקו צטעמי התנאים והעמידו הלכה על צוריה אצל הראשונים לא דקדקו איש צדצרי צבירו אלא כל אחד מה ששמע מרצו מלמדה לתלמידו שמועה כמו שהיא והיא היתה נקראת **משנה וצרייתא** והיה נותן לצו לתת טעם לשמועתו זה נותן טעם לדצריו וזה נותן צה טעם אחר כדלמר (שבת דף סג). ליגמר איינש והדר ליסבצר ואותה סבצר היתה נקראת תלמוד צימי התנאים ומשנה שגויה צה פסק הלכה מסבצרת תלמוד שלהן נישנית ואין למדין הימנה: **למלמדי**

הקשה ה"י ראב"ה דבאלו מנלחין (דף טו.) אציערא לן מנודה מהו צתפילין מיקו ור' אליעזר היה מניח תפילין כדלמר צטוף פ' ד' מיתום (דף סח.) ואין לומר דלא חש לנדיח דהא חלך מנעליו. ^בפסק. ג"י:

שמאי פרק ראשון נדה

מתני' ואח"כ דיה שעתה. עד כ"ד חדש שהוא זמן הנקת התינוק. וצגמרל ^[ט.] מפרש טעמא: **שעברו עליה**. שלא ראמה: **שנש עונות**. מפרש לה צגמרל ^{[ט:]:} **סמוך לוקנסה**. מפרש צגמרל ^[ט:]: **כל אשה**. וזה"ה ילדה: **מעוצרת ומניקה כו'**. אכל לא עצרו עליה לא ופליג

אדרכי אליעזר ואח"כ דלמר לעיל מעוצרת דיה שעתה משיודע העובר ומניקה משנוול: **צריייה ראשונה**. שראמה צבתולה או המעוצרת או הזקנה לאחר שלש עונות: **אכל צשנייה מטמאה מעט לעט**. שהרי חזרה לקדמותה להיות דמיס מנזיים צה: **גב' אין אומרים למי שלא ראה אם החדש שיצא ויעיד**. שראה: **שמוס**. לשון שמתא ששרי צרכוהו כדלמרינן צהצב (ב"מ דף נט:) הלכך לא עבדינן כוותיה צלחרייתא: **דמלינן מחינן צהו**. אי עבדי כוותיה צלחרייתא: **המקשה**. מחמת ולו צמוך אחד עשר יוס צצין נדה לנדה וקשמה שלשה ימים רלופין וצכל יוס רלמה דס וקי"ל דלינה וצה מחמת שלשה ימי קישוי ליטען צשעה נקיים וקרצן דכתיב"י כי יוזב וזב דמה ודרשינן צצנות כותיס"י דמה מחמת עמלה ולא מחמת ולד ואס שמה מן הצער שעמדה צלא צער לאחר השלשה ימים וילדה נתגלה הדצר למפרע שלא צא הדס מחמת הולד והרי היא יולדת צוזב וצריכה צשעה נקיים לצד ימי טומאת לידה וצריכה שני קרצנות אחד לוזב ואחד ללידה: **וכמה פשפה**. תעמוד ותנוח מלערה לאחר השלשה של קושי ומהא וצה למפרע מחמת הקושי: **מעט לעט**. אס שפמה ממלות היום זה עה כעת מחר איכא למימר דלאו משום ולד הוה וקרנין ציה כי יוזב וזב דמה ופליג ר' יהושע עליה צפרק צנות כותיס"י: **צנדוקו עצמן**. כשפסקו מוזנן הוצרכו לספור צשעה נקיים צלא רלייה דכתיב (ויקרא טו) וספר לו וגו' וצדקו עצמן ראשון וצשיעי ושאר חמשה ימים צשינתיים לא צדקו: **צחוקם עברה**. הואיל ותחלתו וסופו צטהרה וטובל לערצ של צשיעי: **אלא ראשון וצשיעי**. וצריכין למנות עוד חמשה ימים דחוששים שמה רלו צינתיים ומייה אי הוה ידעה צודאי שראמה צינתיים סתרה לנקיות הראשון דרחמנא אמר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שלא מהא

צטהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס צשיעי צצבד**. דשמה רלמה ימים צשינתיים וסתרה את טהרת יוס הראשון דכולהו נקיים צענין"י דכתיב ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים נמי לארמציים צטהרה אחר (ויקרא טו) ואחר טהרה אחר אחר לכולן שמה עומאה נמפסקת צינתיים"י אכל השמתא חששא היא ומונה לסירוגין: **אלא יוס**

עין משפט נר מצוה

בה א מיי פ"ב מהל' תפלה הל"ז טושי"ע ח"מ ס"י מביט ע"י ס"י תרכד:

בו ב מיי שס פ"ב הלכה ד יב טושי"ע ח"ח ס"י תרכד סעיף 6:

סו ג ד ה מיי פ"ו מהל' שמיטין הליטע ויכל' כ ופט"ו מהל' מאכלות אסורות הל' ס:

בח ז מיי פ"ט מהל' אסורי ביאה ה"ה ופי"ד מהל' משכב ומושכ ה"ה סמך לאזין קלף:

בב ז מיי פ"ה מהל' שמיטין הל' כה כב:

ע ח מיי פ"ט מהל' אסורי ביאה ה"ה ופי"ד מהל' משכב ומושכ ה"ה סמך לאזין קוף טושי"ע ח"ד ס"י קטש סעיף 33:

עא ט מיי פ"ד מהל' משכב ומושכ הל"א:

עב י מיי פ"ז מהל' אסורי ביאה ה"ה סמך לאזין קוף ועשיו רמג:

תום' הרא"ש

והא קשיש מיניה. פרש"י ר' חנינא בנו של ר"ג דיבנה הוה חבירו של ר' אליעזר ור' אליעזר (בעל אחרותן דרי"ג [תה] כדאימא בפרק הוהב ודך לאו ראיא דאפשר דלא דהוה קשיש והובא אצ"ג דר' (אליעזר) [גמליאל] היה נשוי אהות אביו אלא לקמן בהפסול משמע שיהיה בימי ר' מאיר או אחרייו דקאמר ר' (מאיר) חנינא בן גמליאל נראין דבביו ר' מאיר. ובקדושין הוא בר פלוגתיה דר' מאיר בתנאי כפול. ותימה דבת"כ בבי' פנחס שעלה גורלו להיות כ"א אמר ר' חנינא בן גמליאל והלא חתנינו היה משמע קודם חורבן הוד. וי"ל דחתן ביה אבא כדמא מודלא קתני חתני. וא"ת הא בסוף פסוק טוטה אמר שרבי"ג אלף ילדים היו בבית אבא ולא נשתיר מהם אלא אני כאן וכן אבא אבא בעסיא. אני למדתי תורה וכן אחי אבא למד הכמת יוניא. אלמא לא היו לו אחים והכא משמע שר' חנינא היה אחיו. וי"ל דבית ר' אבא אבא קאמר כשתרג' (ר"ב) [רשב"ג] הוקן. תרג מדקאמר כי אחי אבא וכשנאמר דבר זה עדיין היה ר' חנינא אחיו קטן: ובי קאי כותיה והתניא כו'. הקטנה היה שמשון מקוצי מאי קשיא ליה השתא טפי משום דקאי ר' אליעזר כותיה בלאו הכי תקשי מרדיתא אידידה. וי"ל דמרדיתא אידידה לא קשה ליה איכא למימר לא ליעלי אהייז כמוצאי שבת ליום טוב והכא אהייז כמוצאי שבת ליום טוב. אבל השתא אמי' דקאמר דר' אליעזר קאי כותיה ע"כ קאי כמוצאי שבת לחול דבוכי אהייז ר' אליעזר: **ספג** שצריך לומר הברלה בחונן הדעת. וא"ת ונכלליה מכלל דהכי נמי פריך בפרק תפלת השחר למ"ד אין מתפללין כמוצאי כמותה חנינו. וי"ל דהתם פריך שפיר כיון דקאמר דכל השנה כולה מתפלל אדם נמי שלימות במוצאי שבת נמי לא ישנה מנהגו ויכלול הברלה בהבינו עס שאר הברכות שהוא כולל אבל הכא דסבר דכל השנה מתפלל ייתן שלימות ליכא למיפך ונכלליה לשנות מנהגו של כל השנה: אבל בקיטפא דפירא מודו ליה. אמאי דקאמר ר' זירא לעיל חיי דמינן ומאבן קשריתו קיטפא לעלמא קמפתה. ותימה ור' פדת באיוז קיטפא אהייז אי בקיטפא דפירא אפי' ר' יהושע מודה דאסור לא קאמר ליה קיטפא לעלמא דמינן שרף הפנין אסור ואי בקיטפא דגוואז אמאי קפיד ר' זירא דהאי קיטפא דגוואז שרי וי"ל

ח:

והא קשיש מיניה טובא. ר"א מרבי חנינא פרש"י שר' חנינא היה בנו של ר"ג דיבנה וכ"י דבפרק המפלת (לקמן דף כג.) א"ר חנינא בן גמליאל נראין דבביו ר"מ צבהמה וצביה וא"ת והא בת"כ (פי' אמור) גבי פנחס איש הסתם שעלה גורלו להיות כ"ג כו'

אמר ר' חנינא בן רבן גמליאל וכי

סמת היה והלא חתנינו היה ומורש היה ואי בן ר"ג דיבנה היה היאך היה לו חתן כ"ג והלא היה אחר המורצן וי"ל דלאו חתנינו ממש קאמר אלא חתן אצותיו וכן משמע דלא אמר חתני אלא חתנינו היה:

בקיטפא דפירא מודו ל"ה דתנן **א"ר יהושע** בוי'. וא"ת

[א"כ] אמאי אוקי רבי פדת מתניתין כר"א כיון דרבנן מודו בקטפא דפירא ואי משום דצעי לאוקומי בכל מיני קטף אפי' דגוואז מ"מ הכי קאמר ליה ר' זירא חוי דמסתריא קטפא לעלמא הא ודאי חמת הוא דקטפא דגוואז שרי דאף ר' זירא מודה דאין הלכה כר"א אלא דב' וליכא למימר דלמי למטעי ולמשרי אף קטפא דפירא מדלא מוקי רבי פדת מתני' בקטפא דפירא ודברי הכל מכלל דסבר אף דקטפא דפירא רבנן הוא דשרו הא לא אמי למטעי דהא חזין צמשה שאוסר רבי יהושע שרפי יהושע שמעתי קאמר וליה לא ס"ל מדלא מוקי ר' פדת מתני' כוותיה ונקטפא דפירא ואפשר דר' פדת סבר דקטפא דפירא שרי ור' [יהושע] קאמר שמעתי וליה לא סבירא ליה: **מאן חכמים** ("א"ר יוחנן) ר"א. אע"ג דתנא צלשון חכמים ניחא ליה לאוקומי כר"א ולא לימא ג' מחלוקות צדצר: קושי

העושה פירות גמי קמפו זהו פרוי ורבנן אמרי ליה לא שנא: איזו היא בתולה כל שלא ראתה בו: ת"ר ינשאת וראתה דם מחמת נישואין ילדה וראתה דם מחמת לידה עדיין אני קורא לה בתולה שהרי בתולה שאמרו בתולת דמים ולא בתולת בתולים איני והאמר רב כהנא "תנא ג' בתולות הן בתולת אדם בתולת קרקע בתולת שקמה בתולת אדם כל זמן שלא נבעלה נפקא מינה לכ"ג א"ג לבתובתה מאתים בתולת קרקע כ"ז שלא נעבדה "נפקא מינה לנחל איתן א"ג למקח וממכר בתולת שקמה כ"ז שלא נקצצה נפקא מינה למקח וממכר אי גמי למקצצה בשביעית כדתנן "ואין קוצצין בתולת שקמה בשביעית מפני שהיא עבודה ואם איתא ליתני גמי הא אמר ר"ג בר יצחק כי קתני מידי דלית ליה שם לווי אבל מידי דאית ליה שם לווי לא קתני רב ששת בריה דרב אידי אמר כי קתני מידי דתלי במעשה מידי דלא תלי במעשה לא קתני רבי חנינא בריה דרב איקא אמר כי קתני מידי דלא הדר לברייתו מידי דהדר לברייתו לא קתני רבינא אמר כי קתני מידי דקפיד עליה זבינא מידי דלא קפיד עליה זבינא לא קתני ולא קפדי "והתניא רבי חייא אומר כשם שהשאור יפה לעיסה כך דמים יפין לאשה ותניא משום ר"מ כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין אלא כי קתני מידי דקפיץ עליה זבינא מידי דלא קפיץ עליה זבינא לא קתני ת"ר איזוהי בתולת קרקע כל שמעלה רשושין ואין עפרה תיחוח נמצא בה חרס בידוע שנעבדה צונמא הרי זו בתולת קרקע: מעוברת משודרע עוברת: וכמה הכרת העובר סומכום אומר משום רבי מאיר השלשה חדשים ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר י^ויהי כמשלש חדשים וגומר זכר לדבר קרא כתיב וראיה גדולה היא משום דאיכא דילדה לט' ואיכא דילדה לשבעה ת"ר ^טהרי שהיתה בחזקת מעוברת וראתה דם "ואח"כ הפילה רוח או כל דבר שאינו של קיימא הרי היא בחזקתה ודיה שעתה ואע"ג שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר ²הרינו חלנו כמו ילדנו רוח מאי זכר לדבר הרי ראייה גדולה היא כי כתיב האי קרא בזכרים ולשלישי הפילה רוח או כל דבר שאינו של קיימא הרי זו יולדת בזוב ואי אמרת לידה מעלייתא היא קושי

שמאי פרק ראשון נדה

והא קשיש מיניה טובא. דהא ר' אליעזר היה צימי ר"ג בנו של ר"ש הנהרג צהרוגי מלכות ובעל אחרות היה כדאמר' צהוב (ב"מ דף נט.): ור' חנינא בנו של ר"ג היה: אור. ליל כניסתו: **מעין שמנה עשרה**. שאומר צצצעה צרכות מעין שמונה עשרה כגון ג' ראשונות וג' אחרונות כתקנן ואומר הביינו צאמנע ומסיים בשמוע תפלה כדאמרין צצרכות (דף כט.) ויש צה מעין כולם: **המעמיד**. חלצ צהמה לעשות צבינה: **צקטפא** דגוואז. צשרף הנוטף מן העץ דכעץ צעלמא הוי אצל קטף הוי שרף הפגין ומודו צהו רבנן: לאו רבנן דפליגי עליה דר"א. צשאר צילנות וחזין דצקטף סבירא להו כוותיה: **צטולס דמים**. דמי נדה ולא צמנא. צשרף דגוואז. צשרף הנוטף מן העץ דכעץ צעלמא הוי אצל קטף הוי שרף הפגין ומודו צהו רבנן: לאו רבנן דפליגי עליה דר"א. צשאר צילנות וחזין דצקטף סבירא להו כוותיה: **צטולס דמים**: **לכס** גדול. **צמנא** (א) ליקח צמולה: **לנמוכסא מאסים**. דאס צעלמא מו לא מיקרי צמולה וכמוצתה מנה: **למקח וממכר**. שאס אמר לו קרקע צמולה אני מוכר לך נומן לו קרקע שלא נעבדה לפי שעושה פירות מרובין ושמיים: **שלא נקלצא**. כן מנהג לקולצא כדי שירצה עוביו ויוציא ענפים הרצה במקום החתך ונקרא סדן שקמה: **למקח וממכר**. לפי שנוט לו צצמולה שילדה היא ויקלצנא ומתעבה: **ליסני גמי הא**. ונימא ארצע צמולות הן: **שס לווי**. כגון צמולה דמתניתין לאו צמולה סתם מיקריא אלא צמולת דמים דסתם צמולה צנשים היינו צמולת צמולים וכן קרקע צמולה וכן שקמה צמולה כל צעי שס שס לווי **דפינ צמעשא**. שאינו מנאכד שסו אלא ע"י מעשה אצל ראית דס מאליה צאה ואצדה שס צמולה: **דסדר לצרייטו**. כגון זקנה שמסתלקין דמיה: **דקפיד עליה זבינא**. נומן עייני צכך כגון צמולה נומה לינשא מצעולה וכן קרקע ושקמה אצל צמולת דמים אין אדס נומן עייני צדמים דלא חייס אי חויא אי לא חויא: **דקפיץ עליה**. שנוחה צמולה ללקוחות כגון צמולת צמולים וקרקע ושקמה אצל צמולת דמים כל כמה דחויא ניחא ליה טפי כדאמרין: **רשושין**. אצנים דקין שקורין פדווי"א.

לשון אחר רגבי אדמה קשין שאין עפרס מתפור: **חרס**. מכיתת חרסים: **ציזוע שנעצדה**. דלי אי נעצדה חרס זה מאין צא לתוכה: **אונמא**. סלע: **דילנד לו'**. (א) שמא ניכר עוצרה לשליש ימימה דהיינו שני חדשים ושליש קמ"ל "דלוצלין צמר רוב צשים: **דיה שעספ**. לא אמרינן איגלאי מילתא למפרע דלאו הרינו הוא ונטמאו טהרות דמעט לעט של ראייה: **זכר לדבר**. דהרינו רוח שמייה הרינו: **קשפס שני ימים**. צמוך אחד עשר ימי וזכ ולשלישי גמי ראתה ואח"כ הפילה רוח צו ציוס ולא שפתה מן העצב הכי לידה זו צוזכ ואריכה שצעה נקיים וקרצן לזיצתה דכיון דלאו ולד הוא הויא יצבה מעליא: קושי

רוח מאי זכר לדבר הרי ראייה גדולה היא כי כתיב האי קרא בזכרים ולשלישי הפילה רוח או כל דבר שאינו של קיימא הרי זו יולדת בזוב ואי אמרת לידה מעלייתא היא קושי

לו שם לווי ולא משום דעדיף. ומי' לעיל משמע דעדיף דקאמר אין קוצצין בשביעית מפני שהוא עבודה אלמא שהוא מיתקן ומשביח מן הקצצה כמו זימור בכרמים. וי"ל דהאי דעדיף היינו משום דגדול ועב מבתולת השקמה והלוקח מחביו אכל של שקמה גדול ניחא ליה טפי שתהא בתולה משיקצין הענפים ואחר כך ישיביו ואם היה סדן אם יקצצין אין גוענן מחליף:

מסורת הש"ס

(א) וימא פו: פסחים ג. ט ע"ז לה: [ענלה פ"א מ"ו], א ע"ז שס ענלה פ"א מ"ו, (ז) שביעית פ"ו מ"ו [ושס איתא ר"ש אומר אין לקטף שביעית מפני שאיט פרי], (ט) לאין זה צמשה אלא מדברי ח"ק הסם משמע הכין, (ז) [עירובין פג. ושי"ן], (ז) [מוספתא שביעית פ"ג ה"ח ע"ש], (ח) [פסחים גג.], (ט) שביעית פ"ד מ"ה צ"ב פ.; (י) מכות י: [לקמן סד.]; (ס) [מוספתא פ"א ה"ד].

תורה אור השלם

- ויהי במשלש קדשים ויגד ליהודה לאמר ונתנה תמור בקרן וגם דנה קרה לזוננים ויאמר יודקה הוציאה ותשדך בראשית לח כד
- הרינו חלנו כמנו וילדנו רוח ישעת כל געשה ארץ אכל יפלו ישיבי תבל:

ישיעיהו כי יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לכס גדול צמולה לישא צמולה: (ב) ד"ה דילנה לשענה ושמא:

גליון הש"ס

גב' ואח"כ הפילה רוח. ע' לקמן ט ע"ב רש"י ד"ה הכי הא כל צנשים וס'. וכ"ת גבלי מילתא למפרע וס' ולי"ע רש"י ד"ה יולדה לשבקה וכו' דאילוין בדר רוב צשים. עיין מטהרין פט ע"א:

לעני רש"י

פרדוי"א [פידוי"א]. אבנים קטנות.

מוסף רש"י

אור יוה"כ. ליל יום הכפורים (ויזא פג). בקטפא דגוואז. צשרף היולא מן הטן (ע"ו לה). בקטפא דפירי. צשרף הפנין עלמו (שס). לנחל איתן. לענלה עופסה (פסחים ג). דמים יפין לאשה. למחר לה הרינו (כתובות ז).

תום' הרא"ש (ומשך)

עולה קיטפא דפירא פירא הוא ה"ז גבי שביעית קיטפא פירא הוא ואסור ומשום הכי קפיד ולשינויא אחרינא איירי ר' פדת בקיטפא דגוואז באילן שאינו עושה פירות והיה סוכר בהווא סבא דסבירא דר' אליעזר אסור וזכומין מתירין וקא שרי לעיל. ור' זירא הקפיד כי הוא סוכר דרבנן מודו באילן שאינו עושה פירות דקיטפו זהו פרוי: **נפקא מינה** לכ"ג. משמע דלא אסירא ליה אלא אי"כ בעולת אדם. תימה הרי בוגרת ומוכת עץ דאמרין פרק הבא על יבמתו לא ישא ומדאורייתא כדמוכת התם. וי"ל דבריעבד אם נשא נשוי כדאימא התם אבל בעולת אדם אם נשא וציאי א"נ הי"ק אדם אם נשא וציאי א"נ היא נפקא מינה לכ"ג. אם היא בעולת איש ועדיין היא בתולה כגון שבעל בהטייה אפי' הכי אסורה כדאימא פ' אין דורשין ועדיין היא בתולה גבי בתולה שעבירה. וא"ת אמאי לא קאמר נפקא מינה לענין אונס ומפתה. וי"ל דהתם אימעיטא בוגרת אפי"פ שהיא בתולת אדם: פירי דקפיץ עליה זבינא. ת"י הרי בתולת השקמה דסדן השקמה עדיף דבתן בהמוכר את הבית המוכר את השדה מכר בתולת השקמה אבל לא בתולת סדן השקמה ושמא התם לפי שיש

^[1] עין משפט נר מצוה

